

Mama

La început mama a fost primăvară
Și în jurul ei a înflorit lumea mea
În vara ei am prins și eu aripi
Căci soarele ne mângâia sufletele,
Ne încălzea mâinele și ne îmbrățișa ființa.

Apoi a venit toamna.

Mama se copsese și mirosea a priersică
În fiecare zi ploaia și vântul încercau să o doboare.

Acum mama e iarnă,
Dar niciodată nu uit să-i mângâi ridurile,
Căci pivirea a rămas în vară,
Sufletul ei este mereu primăvară,
Iubirea ei va fi mereu o toamnă bogată
Iar viața ei, un buchet de anotimpuri.